

celler, der med års mellemrum har været benyttet til gærdselslugst af de enkelte brug.

Jordbunden i egekrat er i mange tilfælde blevet udpint. Indblæsning af gødning fra omkringliggende landbrugsarealer kan derfor forrykke næringsstofbalancen i egekrat sådan, at den naturlige tilstand vanskeligt kan bevares.

Egekrat skal med den foreslåede bestemmelse fortsat gennemhugges med års mellemrum. Ejeren kan søge arbejdet gennemført ved en plejeaftale, f.eks. med statsskovdistriktet i henhold til lovforslagets § 21.

Reglen er ikke til hinder for, at egekrat ved naturlig vækst vokser op til egentlig højstammet egeskov. Andre træarter kan indfinde sig heri, f.eks. birk eller i visse tilfælde lind o.a.

Reglen bør følges op af en registrering af egekrat og evt. andre naturskove samt en plan for deres pleje (herunder stævning) og beskyttelse. Flere amtskommuner har allerede taget denne opgave op.

Det kan også være af interesse at opretholde tilstanden i f.eks. bøgepur, ellekrat eller klippeløkker. Det kan ske efter reglerne i §§ 10 stk. 2, og 21, eller ved fredning efter naturfredningsloven.

Ad Stk. 3

Den foreslåede regel er en udvidelse af den gældende lovs § 6, stk. 5, hvorefter ejeren har ret til at bevare de klit- og hedearealer, enge, moser, strandbredder og lignende, der hører til fredskov, medmindre de tilplantes.

Med den foreslåede regel fredes søer, vandløb, moser, heder, strandenge og strandsumpe, når de nævnte naturtypers areal er mindre end de nedre arealgrænser, der er gældende efter naturfredningslovens §§ 43 ff. De naturtyper, der her er tale om, er fredskovspligtige, hvis de hører til fredskove i henhold til forslagens § 3, stk. 3.

Reglen omfatter kun sådanne naturtyper, der er naturligt forekommende. Hvis lignende arealer ønskes kunstigt anlagt, skal der forinden indhentes tilladelse efter § 10 stk. 2.

Ad stk. 4

Bestemmelsen er indeholdt i den gældende lovs § 6, stk. 5.

Ad Stk. 5

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 17, men er dog en udvidelse, idet enhver form for dyrehold, bl.a. hjortefarme, er omfattet af lovforslaget.

Bestemmelsen forekommer allerede i 1805-forordningen som en del af bestræbelserne på at adskille landbruget fra skovbruget. Begrundelsen er, at hus-

dyr og andre tætte bestande af dyr kan skade nye bevoksninger og – i sværere tilfælde – tillige ældre træer.

Forbuddet mod dyrehold gælder ikke alene de husdyr, der findes i dansk landbrug, såsom kvæg, heste, svin og får, men også dyrearter, der i det fremmede er husdyr, uden de hidtil har været anvendt som sådan herhjemme, såsom æsler, muldyr, lamaer m.v.

Ad Stk. 6

Bestemmelsen omfatter den tilfældige, uorganiserede hensmiden af overflødige genstande. Egentlige lossepladser, affaldsdepoter og lignende er anlæg, der omfattes af reglen i § 11.

Bestemmelsen skal sammenholdes med naturfredningslovens § 63, stk. 1, hvorefter der ikke uden ejerens tilladelse må henkastes eller anbringes affald eller lignende på fremmed ejendom.

Forslaget gælder – i modsætning til naturfredningsloven – henkastning af affald på både fremmed og egen ejendom.

Til § 18

»Særlige grunde« kan være meget forskelligartede. Der kan ved dispensation fra § 15 stk. 1, være tale om hensyn til en eller flere af de forskellige miljømæssige eller forsøgmæssige opgaver for skovbruget, jf. § 1.

Der kan også være tale om opbygning af ny skov på marginaljord, hvor de dyrkningsmæssige og økonomiske forudsætninger i første generationbevoksninger kan være mere beskedne end sædvanligt.

»Særlige grunde« ved dispensation fra § 15, stk. 2, kan f.eks. være tilfælde, hvor navnlig mindre skovejendomme ikke giver baggrund for en rationel drift af juletræs- og pyntegrøntarealer med de begrænsninger, der følger af reglen.

»Særlige grunde« ved dispensation fra § 17 kan f.eks. være tilfælde, hvor udsætning af dyrearter kan have betydning for skovdriften. Det kan gælde yngre (nåletræ-)bevoksninger, hvor husdyr kan være af betydning for bekæmpelse af ukrudt.

Til kapitel 4 om fremme af løvskov m.m.

Til §§ 19-20

Bestemmelserne er enslydende med §§ 18-19 i forslag I.

Bestemmelserne er nye i forhold til den gældende skovlov.

Ifølge den gældende skovlovs § 6, stk. 2, skal skovtilsynet påse, at løvskoven ikke forsvinder. Hvis det dog alligevel er ved at ske, og der ikke kan opnås en mindelig ordening med ejeren, skal skovtilsynet indstille til Statens Skovnævn, at der rejses sag efter na-